

Sygn. akt **I C 1233/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Tadeusz Bulanda

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Skolimowska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **W. K.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. Pozbawia w całości w stosunku do W. K. wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), wystawionego w dniu 25 sierpnia 2015 r. przez (...) S.A., któremu klauzulę wykonalności nadał referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. postanowieniem z dnia 28 września 2015 r. (sygn. akt I Co 2122/15);

II. Zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz W. K. kwotę 11 017 (jedenaście tysięcy siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 10 800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem zastępstwa procesowego;

III. Nakazuje ściągnąć od (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 27 512 (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset dwanaście) złotych tytułem części opłaty od pozwu, od której uiszczenia zwolniony był powód.

Sygn. akt I C 1233/16

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2016 roku W. K. skierował przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. pozew o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), wydanego przez (...) S.A. z siedzibą w W., któremu Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 września 2015 roku w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt I Co 2122/15. Wniósł także o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania i zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego według norm przepisanych. Powód uzasadnił żądanie pozwu twierdząc, że nie została mu skutecznie wypowiedziana umowa kredytu hipotecznego, a zatem brak było podstaw do wydania bankowego tytułu egzekucyjnego i tym samym do nadania temu tytułowi klauzuli wykonalności. Wskazał, że pismo z dnia 29 grudnia 2013 roku zatytułowane „Ostateczne wezwanie do zapłaty”, które miałyby prowadzić do wypowiedzenia umowy, nie miało takiego skutku, bowiem wypowiedzenie trwałego stosunku prawnego nie może mieć charakteru warunkowego, a taki charakter miało przedstawione wezwanie. Zarzucił abuzywność klauzul zawartych w umowie kredytu, dotyczących przeliczeń walutowych rat kredytu, skutkujących wyliczeniem zadłużenia, które w rzeczywistości nie występowało oraz dotyczących oświadczenia o poddaniu się egzekucji w drodze bankowego tytułu egzekucyjnego, skutkujących ustaleniem nieprawidłowej zaległości w bankowym tytule egzekucyjnym (pozew – k. 2-10v).

(...) S.A. uznał powództwo przyznając, że umowa nr (...) z 3 września 2009 roku nie została skutecznie wypowiedziana. Pozwany wniósł przy tym o nieobciążanie go kosztami procesu podnosząc, że przy pierwszej czynności w sprawie uznał żądanie pozwu (odpowieź na pozew – k. 80).

W piśmie procesowym z 23 maja 2017 roku powód podtrzymał żądania pozwu. Podniósł, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, bowiem wystawił przeciwko niemu bankowy tytuł egzekucyjny, poczynił kroki w celu nadania tytułowi klauzuli wykonalności, a następnie na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego wszczął postępowanie egzekucyjne. Wskazał, że już sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje dłużnikowi powód do wytoczenia powództwa w rozumieniu art. 101 k.p.c. (k. 89-90).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2009 roku W. K. i A. R. zawarli z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) o kredyt hipoteczny dla osób fizycznych (...) na kwotę 378 000 złotych. Kredyt waloryzowany był kursem (...). Okres kredytowania wynosił 312 miesięcy. Zobowiązanie banku polegało na wypłacie wskazanych w umowie środków pieniężnych, natomiast kredytobiorcy zobowiązali się do spłaty kredytu w określonych terminach i kwotach.

W § 14 umowy strony postanowiły, że bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia między innymi w przypadku nie dokonania w umówionym terminie spłaty raty lub części raty lub niedokonania w umówionym terminie spłaty należnych bankowi prowizji, opłat i innych należności. Okres wypowiedzenia miał być liczony od dnia doręczenia wypowiedzenia kredytobiorcy, przy czym za datę doręczenia wypowiedzenia uważano również datę powtórnego awizowania przesyłki poleconej, wysłanej na ostatni znany bankowi adres kredytobiorcy.

W. K. wskazał w umowie jako adres do korespondencji skrytkę pocztową nr (...) (...). Kredytobiorcy w zakresie roszczeń wynikających z umowy dobrowolnie poddali się egzekucji, prowadzonej na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, do kwoty 756 000 złotych, obejmującej kwotę długu z odsetkami oraz koszty sądowe i wszelkie inne koszty i wydatki niezbędne do celowego dochodzenia praw banku. Wyrazili również zgodę na wystąpienie przez bank o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie trzech lat od dnia rozwiązania umowy na podstawie art. 97 ustawy prawo bankowe (poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy nr umowa nr (...) – k. 11-20).

22 listopada 2013 r. (...) Bank S.A. zmienił firmę na (...) S.A. (poświadczona za zgodność z oryginałem kopia odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców – k. 83-87).

Pismem zatytułowanym „Ostateczne wezwanie do zapłaty” z dnia 3 stycznia 2014 roku (...) S.A. wzywając W. K. do spłaty zaległych płatności w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy i wskazał, że wymagalne należności banku na dzień sporządzenia pisma wynoszą 1 461,97 CHF. W treści wezwania bank oświadczył, że: „(...) W przypadku braku spłaty w określonym powyżej terminie, pismo niniejsze należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez Bank. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni i jest liczony od następnego dnia po upływie w/w 7 dniowego terminu (...)” (poświadczona za zgodność z oryginałem kopia ostatecznego wezwania do zapłaty – k. 21).

Ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 3 stycznia 2014 roku zostało odebrane przez adresata w dniu 8 stycznia 2014 roku (poświadczona za zgodność z oryginałem kopie potwierdzeń odbioru – k. 22 i k. 30-31 dołączonych akt I Co 2122/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w W.).

W dniu 20 stycznia 2014 roku (...) ponownie wezwał W. K. do spłaty należnych płatności, związanych z udzielonym kredytem hipotecznym zastrzegając, że w przypadku braku wpłaty wypowie umowę kredytu (wydruk wiadomości e-mail – k. 31).

Pismem nadanym 25 lutego 2014 roku (...) S.A. poinformował W. K., że jest uprawniony do podwyższenia stawki marży kredytu do stawki podstawowej ponieważ na rachunek powiązany z kredytem hipotecznym nie wpływało wynagrodzenie kredytobiorcy (poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma datowanego na 2014-02-24 – k. 32, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia koperty – k. 33).

W dniu 25 sierpnia 2015 roku (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), opiewający na kwotę 554 220,79 złotych oraz dalsze odsetki za okres od 26 maja 2015 roku (bankowy tytuł egzekucyjny - k. 2 akt I Co 2122/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w W.).

Postanowieniem z dnia 28 września 2015 roku (sygn. akt I Co 2122/15) starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w W. nadał klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (postanowienie k. 36 dołączonych akt I Co 2122/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w W.).

Na podstawie ww. tytułu wykonawczego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie W. T. (sygn. akt (...)) (wezwanie do zapłaty należności – k. 43-43v dołączonych akt (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie W. T., poświadczona za zgodność z oryginałem kopia protokołu opisu i oszacowania – k. 24-25).

Pismem datowanym na 26 sierpnia 2015 roku (...) S.A. poinformował W. K., że 30 września 2015 roku upływie okres ubezpieczenia niskiego wkładu własnego dla umowy kredytu hipotecznego, proponując jednocześnie zmianę sposobu zabezpieczenia podwyższonego ryzyka banku (poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma datowanego na 26-08-2015 – k. 34-35).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów złożonych w oryginale, oraz odpisach i kserokopiach, których autentyczność nie została zakwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł racji do podważenia ich z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

W przypadku tytułów egzekucyjnych nie pochodzących od sądu dłużnik w trybie powództwa przeciwegzekucyjnego może kwestionować zasadność tych tytułów, tzn. powoływać się także na zdarzenia zaszłe przed jego powstaniem, a skutkujące bezzasadnością roszczenia stwierdzonego tym tytułem (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1961 r., I CR 540/60, OSNCP 1964, nr 1, poz. 21, w uchwale z dnia 27 czerwca 1996 r., III CZP 73/96, OSNC 1996, nr 10, poz. 134).

Zważyć trzeba, że pozwany uznał powództwo, a zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Sąd ogranicza kontrolę oświadczenia o uznaniu powództwa jedynie do przesłanek wymienionych w art. 213 § 2 k.p.c., a mianowicie czy uznanie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie pozwu przyznając, że nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. Treść i motywacja tego oświadczenia nie mogą być uznane za sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzające do obejścia prawa, skoro materiał dowodowy przedstawiony przez powoda oraz uzasadnienie pozwu wskazują prima facie na zasadność żądania pozwu. Skoro nie doszło do skutecznego wypowiedzenia W. K. umowy kredytu hipotecznego nr (...), a spłata kredytu miała nastąpić w ratach do 28 sierpnia 2035, to nie było podstaw do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) opiewającego na całość niespłaconego zobowiązania kredytowego.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając pozwanego jako stronę przegrywającą spór w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda, na które składają się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości wynikającej z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (10 800 złotych), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 złotych) i uiszczona przez powoda część opłaty od pozwu (200 złotych). Sąd nie znalazł podstaw do nie obciążenia pozwanego kosztami niniejszego postępowania. (...) prowadził przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, nie zachodzi zatem sytuacja, że pozwany nie dał podstaw do wytoczenia powództwa. Uznać trzeba, że art. 101 k.p.c. nie ma zastosowania w tych wypadkach, gdy osiągnięcie skutku prawnego nie może nastąpić w inny sposób, jak tylko przez wytoczenie powództwa. Powód jedynie w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego mógł bronić się przed skierowaną przeciwko niemu egzekucją. W konsekwencji nie było podstaw do odstąpienia od obciążeniem pozwanego kosztami celowej obrony, które poniósł powód.

O obowiązku uiszczenia części opłaty od pozwu, której powód nie uiścił, Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 623) z uwzględnieniem opisanej wyżej zasady poniesienia kosztów procesu.